

POSTANOWIENIE

Dnia 19 lutego 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wojciech Katner

w sprawie z powództwa E. P.
przeciwko G. Spółce z o.o. w W.
o uchylenie uchwał,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 19 lutego 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 30 października 2012 r., sygn. akt VI ACa [...],

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2) odmawia zasądzenia stronie powodowej kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 30 października 2012 r. Sąd Apelacyjny w [...] oddalił apelację pozwanej od wyroku Sądu Okręgowego w W., uchylającego uchwałę wspólników pozwanej w sprawie podziału zysków za 2009 r. jako sprzeczną z dobrymi obyczajami i mającą na celu pokrzywdzenie powódki jako wspólnika mniejszościowego przez pozbawienie jej dywidendy. Niemal cały zysk osiągnięty przez spółkę w 2009 r. przeznaczony został mocą tej uchwały na cele rozwoju spółki. Orzeczenie Sądu drugiej instancji zostało zaskarżone przez pozwaną skargą kasacyjną, w której zarzuciła ona naruszenie art. 249 § 1 k.s.h., art. 217 § 2 k.p.c. (w brzmieniu sprzed dnia 3 maja 2012 r.) w związku z art. 227, art. 232 zdanie 2 i art. 391 § 1 k.p.c. oraz art. 328 § 2 k.p.c. w związku z art. 391 § 1 k.p.c. Na tej podstawie wniosła ona o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W sprawie brak jest przyczyn, które uzasadniałyby przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania. Nie występuje w niej zwłaszcza przesłanka oczywistej zasadności skargi, na którą powołała się pozwana. Zgodnie z utrwalonym stanowiskiem judykatury przez oczywistą zasadność skargi kasacyjnej, o której mowa w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., rozumieć należy jej zasadność ewidentną, możliwą do stwierdzenia bez konieczności prowadzenia złożonych rozumowań (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 20 lipca 2011 r., II CSK 59/11, nie publ. oraz z dnia 18 września 2012 r., II CSK 179/12, nie publ.). W rozpoznawanej sprawie istnienia tej przesłanki nie uzasadnia powołanie się na brak oceny istoty zarzutów apelacyjnych (i skonstruowanie w tym zakresie przez Sąd drugiej instancji jedynie pozornej argumentacji). Na jej występowanie nie wskazuje także zarzut naruszenia art. 249 § 1 k.s.h. przez pominięcie przy stosowaniu tego przepisu oceny stosunków panujących w spółce. Żadne z tych twierdzeń nie wskazuje na popełnienie przez Sąd Apelacyjny rażących i oczywistych uchybień, zaś argumentacja skarżącego odpowiada raczej uzasadnieniu podstaw kasacyjnych, nie zaś oczywistej zasadności skargi.

Z uwagi na powyższe, na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. orzeczono jak w postanowieniu. Ze względu na wniesienie odpowiedzi na skargę kasacyjną po terminie, odmówiono zasądzenia na rzecz powódki kosztów postępowania kasacyjnego.

aw

jw